Petak, 07.11.2014.g.

Jučer me uhvatio DUBOKI NEMIR. Isti kao i prije nekih dva-tri tjedna.

TO SU TADA NAPADI, DUHOVNI NAPADI. IZ RAZNIH IZVORA.

Rijetko su tako intenzivni i duboki.

Jedan dio je od očekivanja ljudi oko mene. PUNO JE LJUDI NA

MOJEM ŽIVOTNOM PUTU. I SVI SU MI VAŽNI.

POSEBNO MOJA OBITELJ. SUPRUGA I DJECA.

A ja sad opet bez posla, bez prihoda. Doći će prihodi negdje u

budućnosti ali ih sad nema. Ma, ja ih razumijem i prihvaćam sa

strpljenjem ta njihova očekivanja i sve što uz to ide ali to sve sjeda na

moju dušu i moje srce.

NO, JA SAM SVOJ ŽIVOT, I SVAKI NJEGOV TRENUTAK,

PREDAO SVOJEM LJUBLJENOM GOSPODINU NA

UPRAVLJANJE!

I NIKAD ME NIJE IZNEVJERIO!

U SVAKOJ KUŠNJI DAO MI JE SAMO JOŠ VIŠE I VIŠE!

I SADA MI PORUČUJU U MOJE SRCE: "BUDI STRPLJIV,

STRPLJIVO NOSI TE KRIŽEVE..."

A JA MU SAMO ODGOVORIM: "DA, MOJ LJUBLJENI

GOSPODINE, BIT ĆU STRPLJIV I NOSIT ĆU TE SVOJE

KRIŽEVE STRPLJIVO. ZNAM DA SAM IH ZASLUŽIO MOJIM

PRIJAŠNJIM NAČINOM ŽIVOTA. I NE BUNIM. JEDINO TE

MOLIM, SAMO TO, NEMOJ ME NAPUSTITI …"

A za dio tih teški nemira zaslužni su i moji STALNI PRATITELJI, ZLI

I NJEGOVI ZLI DUHOVI.

Kada dođu NEMIRI I KUŠNJE, znam da ZLI I NJEGOVI NAVALJUJU

SVOM SNAGOM, U OKVIRU ONOGA ŠTO IM GOSPODIN MOJ

LJUBLJENI DOPUŠTA.

I TADA NEKAKO OSJEĆAM DA SAM NEGDJE USPIO OPET NEKOJ

DUŠI, KOJU SU ZLI I NJEGOVI VEĆ KONTROLIRALI ILI BILI NA

TOM PUTU, SVJEDOČITI DA JE JEDINO ČISTO I POTPUNO U

NAŠIM ŽIVOTIMA ONO ŠTO ĆEMO SPOZNATI U VJERI U

GOSPODINA BOGA.

Ponekad su to samo neka pitanja, ponekad su to neka mala svjedočanstva

iz mojeg života, ponekad su to neke knjige, filmovi, emisije, razni

događaji iz života koji nas na trenutak "izbace" iz svakodnevne kolotečine

naših života.

TAKVE LJUDE, TAKVE SITUACIJE MI GOSPODIN ČESTO ŠALJE

NA MOJ ŽIVOTNI PUT.

JA IH PO NJEGOVOJ MILOSTI PREPOZNAJEM I PREDAJEM SE

SVIM SVOJIM BIĆEM, DUŠOM, TIJELOM, UMOM I SRCEM U

NJIHOVO RJEŠAVANJE.

ONAKO I ONOLIKO KOLIKO OSJEĆAM DA JE MOJE.

A OVIH DANA SU TO TRI DRAGE SESTRE, U RAZNIM

STUPNJEVIMA VJERE.

I zato sam jučer, TO JEDINI LIJEK, UVIJEK USPJEŠAN, pun nemira,

odlučio otići prošetati do naše crkve.

Znaju uvijek biti otključana jedna vrata crkve tako da se može unutra, u

mali hodnik, gdje su onda zaključana druga vrata kroz koja se ulazi u

crkvu. Ali su ta vrata od željeznih rešetki i kroz njih se sve može vidjeti.

I DRAGO SVETOHRANIŠTE SA MOJIM LJUBLJENIM, ŽIVIM

GOSPODINOM.

I VITRAJ SA MOJOM NEBESKOM PRIJATELJICOM, ŽUPNOM

ZAŠTITNICOM, SVETOM MARIJOM MAGDALENOM.

I KIPOVI ISUSA, MARIJE, JOSIPA I DRUGIH SVETACA.

A ponekad tu zna biti i malo "klecalo" gdje se onda može kleknuti i

pomoliti tokom čitavog dana, kako je kome potreba.

Tako sam i ja krenuo nekih sat i pol prije mise da, ako je otvoreno, malo

kleknem prije nego naša draga i omiljena sakristijanka Štefica ne otvori

crkvu.

HTIO SAM SAMO TAMO BITI. POZDRAVITI MOJEG LJUBLJENOG

GOSPODINA I MOJU DUHOVNU PRIJATELJICU, SVETU MARIJU

MAGDALENU.

I OSLUŠKIVATI DA LI MI IMAJU ŠTO ZA REĆI.

SAMO BITI TAMO S NJIMA …

Idući prema crkvi, mislio sam da ako neće biti "klecala", da ću onda još

malo prošetati, nekih pol sata, dok se ne otvori crkva.

I stvarno, kad sam došao, "klecala" nije bilo.

ALI, MENE JE NEŠTO VUKLO K ONIM ŽELJEZNIM VRATIMA.

DA BUDEM S ONIMA KOJI ME TOLIKO VOLE I TOLIKO MI

POMAŽU …

A nije mi se klečalo jer sam poslije odlučio ostati i na tjednom župnom

KLANJANJU MOJEM LJUBLJENOM GOSPODINU, ŽIVOME U

PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU.

Neću izdržati sve to klečanje …

Tako sam sklopio ruke, zatvorio oči, i naslonio se na ona željezna vrata.

O BOŽE MOJ LJUBLJENI, KOJE MILINE TRENUTKA!

IZVANJSKA TIŠINA KOJA JE U MENI BUDILA TOLIKO MIRA

I MILINE!

GOSPODIN I NJEGOV DUHOVNI SVIJET DOŠLI SU DO MENE!

I SAD IMAM OSJEĆAJ DA SAM BIO OKRUŽEN S

GOSPODINOVIM ANĐELIMA …

Ne znam koliko je to trajalo, kad začujem zvuk od oltara. I svjetlo. To je

već došla draga Štefica.

Došla je prije jer ju je dovezao neki čovjek kojeg nije ni poznavala. Tako

mi je poslije rekla.

KAO SLUČAJNO… HA, KOD GOSPODINA NIŠTA NIJE SLUČAJNO.

I vidjela je ona mene dolje pri vratima. I nije me htjela smetati. Prijašnjih

godina, kada je trajalo moje obraćenje, često me tako znala zateći.

I nikad me nije požurivala da završim s molitvom, da mora ona ići. Nikad.

Uvijek je strpljivo čekala i nastojala napraviti sve što je trebala.

O BOŽE MOJ LJUBLJENI, TEK SADA SHVAĆAM KAKO SI

DUHOVNO POVEZAO TU DRAGU ŽENICU I MENE!

KOLIKO LJEPOTE U NJENOM OSMJEHU KADA ME UGLEDA!

ZNAM DA DUH SVETI POČIVA U NJOJ!

I ona je samo čovjek, sa svim svojim ljudskim dobrim i lošim stranama.

ALI DUHOVNOG, O KOLIKO SAMO DUHOVNOG IMA U TOJ

MALOJ ŽENICI!

Ni sad me nije htjela smetati. No, ja sam joj se javio i upitao da što je

tako brzo došla.

Pa mi je rekla da ju je neki nepoznati čovjek pokupio usput.

A joj reknem da sam došao malo PORAZGOVARATI SA SVOJIM

LJUBLJENIM GOSPODINOM I SVETOM MARIJOM MAGDALENOM

ŠTO MI JE ČINITI OVIH DANA, KAKO DALJE.

A ona mi odgovori da i ona jako, jako voli te trenutke mira i tišine u

crkvi. Jako ju duhovno napuni.

Ne treba nama puno riječi.

NAŠA SRCA ZNAJU JEDNO O DRUGOME SVE ONO ŠTO

TREBAMO ZNATI. U GOSPODINU.

Ja sam sjeo tamo u onaj kut u dnu crkve, sklopio ruke i nastavio svoje

"razgovore".

A ONA, KAO DA JE ZNALA, I ZNAM DA JE TO ZA MENE

UČINILA, UPALILA JE SVJETLA ZA ČITAVU CRKVU. ONA

GLAVNA.

KAO DA JE ZNALA DA MI JE DUŠA PUNA NEMIRA I

NAPADA TAMNIH SJENA.

I DA JOJ TREBA SVJETLO.

Zato sam otvorio oči i nastavio "razgovor" sa MOJIM LJUBLJENIM

GOSPODINOM I NJEGOVIM DUHOVNIM SVIJETOM GLEDAJUĆI U

OSVJETLJENO SVETOHRANIŠTE, OLTAR, VITRAJE I KIPOVE

SVETACA.

O KOLIKO ISTINE U ONIM SVETIM RIJEČIMA:

"DUŠA MI JE PUNA, PUNA BOGA

ŽIVOGA!"

MA KOJI NEMIRI I DUHOVNE TAME…

BOG ŽIVI BIO JE U MENI!

Poslije je bila misa a iza mise tjedno župno KLANJANJE ŽIVOM

GOSPODINU U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU.

I ja sam na to klanjanje "donio" one tri drage sestre u vjeri.

DA IM SE GOSPODIN SMILUJE I DA IM PODARI MILOST DA

PRONAĐU SVOJE ODGOVORE NA MNOGA PITANJA KOJA IH

SADA MUČE.

PITANJA O VJERI, RASTU U VJERI I DUHOVNOSTI,

ŽIVOTNIM ODLUKAMA O TOME ŠTO I KAKO DALJE, O

TRPLJENJU I KRIŽEVIMA KOJE NOSE, KOJE SU NOSILE I

KOJI IH JOŠ ČEKAJU …

A POSEBNO DA IH ČVRSTO OBRATI PREMA SEBI, DA IM

UČVRSTI VJERU I DA IM DADNE ONA UNUTARNJA

DUHOVNA ISCJELJENJA ZA RANE KOJE NOSE U SEBI.

A prinio sam MOJEM LJUBLJENOM, ŽIVOM GOSPODINU I SVE ONE

KOJI SE PREPORUČAJU U MOJE MOLITVE I KOJE MU JA

PRINOSIM U SVOJIM MOLITVAMA …

TOLIKO TOGA A STANE U NEKOLIKO

RIJEČI:

"SMILUJ NAM SE GOSPODINE…"

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI

GOSPODINE!

I SMILUJ SE NAMA GRJEŠNICIMA!

SVETO I PRESVETO TVOJE PROBODENO

SRCE U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I SMILUJ SE SVIMA NAMA KOJE SI

OTKUPIO PREDRAGOCJENOM KRVLJU IZ

SVOJEG PRESVETOG SRCA!

ČAŠĆEN, HVALJEN I BLAGOSLOVLJEN

TROJEDINI, LJUBLJENI BOŽE, OČE, SINE I

DUŠE SVETI U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

MOLI ZA NAS GRJEŠNIKE!

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU!

MOLITE ZA NAS GRIJEŠNIKE!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE!

SVET I PRESVET.